Kyrkogårds VANDRING.se

Enok och Suoma Olsson

Enok Olsson föddes i Byn i Ölserud år 1889. Hans föräldrar var Maria och Olle. Pappan hade varit skeppare men gick iland och blev bonde och kyrkvärd i Ölserud. Enok gick i skolan i Litsbol, han hade läshuvud och bestämde sig tidigt för att bli sjökapten.

Enok hade tidigt en hemlig kärlek som han aldrig glömde. Det var en jämnårig flicka som hette Agnes från Hälleshult. Hon var yngst i syskonskaran och gick därför alltid ensam till och från skolan. Enok trotsade alla hån han fick utstå från de andra pojkarna och brukade följa henne ett stycke på vägen, till Augusts martall, sedan gick han över skogen hem.

Enok berättade för Agnes allt han skulle göra när han slutat skolan. Han skulle, som sin far, bli sjöman först. Sedan skulle han bli bonde i Byn och kanske till och med kyrkvärd men då sa Agnes:

– Inte kan du bli kyrkvärd, du svär ju så förskräckligt.

Men Enok menade att det inte är farligt bara man inte svär i kyrkan. Agnes berättade att hon skulle fara till Amerika så fort hon läst för prästen men det varnade Enok henne för.

– I Amerika slår di ihjäl folk och tar deras plånböcker och båtarna som folket fraktas över med är hemskt dåliga.

År 1912 for Agnes till Amerika efter att haft arbete som piga i Axvall och i Segmon där hon hade en uppvaktande kavaljer. När Enok fick höra talas om kavaljeren sa han:

- Synd att hon inte for till Amerika!

Hon for i alla fall efter något år till Amerika och Enok och Agnes brevväxlade en tid. Båda fick mycket att stå i, var och en på sitt håll. Enok gick till sjöss under somrarna och på vintrarna var han ute på körning i skogarna.

Enok flyttade efter några år till Göteborg och genomgick sjöfartsskolan. Sjöpraktik hade han förvärvat genom somrarnas sjöfart på Vänern. Det fordrades åtta månaders erfarenhet av segelfartyg och detta hade Enok mer än väl sedan tidigare.

Det fick inte bli något sus och dus i Göteborg. Skolan skulle avverkas så snabbt som möjligt, han skulle ut och tjäna pengar. Han gick ut med både styrmans- och kaptensexamen. Efter första världskriget köpte Enok tillsammans med sina bröder ångbåten Lars-Erik. Det var gott om frakter och affärerna gick bra. Han gjorde också egna virkesaffärer och köpte och sålde timmer och massaved.

Det verkade som det mesta lyckades för Enok – med ett smärtsamt undantag. Han fick inte Agnes som gifte sig i Vancover. En grannkvinna som fått veta detta gick intill Enok och berättade och ”beklagade sorgen”. Enok stod mitt i karriären och sörjde antagligen inte så länge. Han köpte föräldragården i Byn och startade ett jordbruk av stora mått. Han byggde en stor mangårdsbyggnad, täckdikade åkrarna, odlade upp sådant som legat obrukat och köpte moderna maskiner.

Enok var ungkarl och trivdes antagligen med det men på 1940-talet gifte han sig med kockan på sin båt Lars-Erik. Hon hette Suoma och hade finskt påbrå och sades varit balettdansös. De skapade ett ståndsmässigt hem i Byn där Suoma blev den perfekta värdinnan.

År 1959 kom Agnes hem till Ölserud efter 47 år i Amerika och träffade förstås Enok som genast frågade:

– Varför svarade du inte på mitt sista brev?

Agnes bedyrade att hon svarat på alla brev hon fått. Enok funderade och sa sedan:

- Det var 1917 och jag satt på ett café i Göteborg och skrev, tänk om jag glömde posta brevet!

Många år hade gått, Agnes hade familj i Amerika och Enok levde med Suoma på Byn och han blev till och med kyrkvärd i Ölserud. Båda var antagligen nöjda med sina liv. Men vad hade hänt om inte Enok glömt att posta brevet?

KÄLLA. Fritt efter Allan W Nilsson Människor och gårdar på Värmlandsnäs.